

1. Napban, hold-ban, min-denütt Je-lek cso-dát hirdet -tek,

Nyögött a bús, vé-res föld, S ember-szívek re-meg-tek.

2. Hegyek, halmok rengenek, / Tajtézik a tengerár, / Villám hasít, orkán dúl, / Minden lángol, tűzben áll.

3. Minden gőgös megremeg, / Minden gonosz szíve fél: / Fénylő villámok között / Jön a Bíró s számon kér.

4. Megrendül a föld, az ég, / Mikor Krisztus visszajön! / De te ne félj, kicsiny nyáj: / Üdvösség vár, szent öröm!

Heber Reginald (1783—1826.)